

Warszawa, dnia 28 lutego 2018 r.

Poz. 440

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 23 lutego 2018 r.

w sprawie przyznawania świadczeń w związku z przeniesieniem funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej do innej miejscowości

Na podstawie art. 168 ust. 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki przyznawania lokalu mieszkalnego albo tymczasowej kwatery funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, przeniesionemu do pełnienia służby w innej miejscowości, z której dojazd do miejsca zamieszkania jest znacznie utrudniony;
- 2) szczegółowe warunki zwrotu udokumentowanych kosztów przeniesienia, w tym zwrotu kosztów podróży;
- 3) wysokość oraz sposób udokumentowania przez funkcjonariusza poniesionych kosztów przeniesienia, w tym kosztów podróży.

§ 2. Za członków rodziny funkcjonariusza, których uwzględnia się przy ustalaniu świadczeń związanych z przeniesieniem, zwanych dalej „członkami rodziny”, uważa się pozostających z funkcjonariuszem we wspólnym gospodarstwie domowym w dniu przeniesienia:

- 1) małżonka;
- 2) dzieci własne lub małżonka, przysposobione lub przyjęte na wychowanie, pozostające na utrzymaniu funkcjonariusza, jeżeli nie ukończyły 25. roku życia, a także bez względu na wiek, jeżeli są to dzieci, które zgodnie z odrębnymi przepisami otrzymują zasiłek (dodatek) pielęgnacyjny lub rentę socjalną;
- 3) rodziców funkcjonariusza i rodziców małżonka funkcjonariusza będących na jego wyłącznym utrzymaniu lub jeżeli ze względu na wiek, niepełnosprawność albo inne okoliczności są niezdolni do samodzielnego utrzymania; za rodziców uważa się również ojczyma i macochę oraz osoby przysposabiające.

§ 3. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu na stałe do pełnienia służby w innej miejscowości przyznaje się lokal mieszkalny.

2. Na lokale mieszkalne przyznawane funkcjonariuszom przeznaczają się lokale będące w dyspozycji Krajowej Administracji Skarbowej, w tym lokale:

- 1) wynajęte lub zakupione na potrzeby Krajowej Administracji Skarbowej;
- 2) uzyskane w wyniku działalności inwestycyjnej;
- 3) uzyskane od terenowych organów administracji rządowej lub samorządowej.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 92).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2255, z 2017 r. poz. 88, 244, 379, 708, 768, 1086, 1321, 2409 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138.

§ 4. 1. Tymczasową kwaterę przyznaje się funkcjonariuszowi:

- 1) przeniesionemu na stałe do pełnienia służby w innej miejscowości oczekującemu na przyznanie lokalu mieszkalnego;
- 2) przeniesionemu czasowo do pełnienia służby w innej miejscowości.

2. Tymczasową kwaterę przyznaje się:

- 1) w pokoju w lokalu mieszkalnym, z dostępem do urządzeń sanitarnych znajdujących się w lokalu albo
- 2) w pokoju z łazienką w hotelu, albo
- 3) w pokoju gościnnym w budynku przeznaczonym na cele służbowe, z dostępem do urządzeń sanitarnych znajdujących się w budynku.

§ 5. 1. Lokal mieszkalny albo tymczasową kwaterę przyznaje się po złożeniu przez funkcjonariusza oświadczenia mieszkaniowego według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 169 ust. 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, zwanej dalej „ustawą”.

2. Oświadczenie mieszkaniowe funkcjonariusz składa kierownikowi jednostki organizacyjnej, do której został przeniesiony, w terminie 7 dni od dnia:

- 1) przeniesienia do pełnienia służby w innej miejscowości;
- 2) wystąpienia okoliczności mającej wpływ na uprawnienie do otrzymania lokalu mieszkalnego albo tymczasowej kwatery.

§ 6. 1. Kierownik jednostki organizacyjnej przyznaje funkcjonariuszowi lokal mieszkalny albo tymczasową kwaterę w miejscowości, do której funkcjonariusz został przeniesiony, albo w miejscowości pobliskiej.

2. Przyznany lokal mieszkalny albo tymczasowa kwatera powinny znajdować się w należyтым stanie technicznym i sanitarnym.

§ 7. 1. Funkcjonariuszowi przyznaje się lokal mieszkalny o powierzchni mieszkalnej ustalonej zgodnie z normą powierzchni mieszkalnej, zwanej dalej „normą”, mierzoną powierzchnią pokoiów.

2. Norma ustalona dla funkcjonariusza oraz każdego członka rodziny wynosi od 7 do 10 m² powierzchni mieszkalnej.

3. Bezdzietnemu małżeństwu przysługuje dodatkowo jedna norma.

4. Funkcjonariuszowi nieposiadającemu członków rodziny przyznaje się lokal mieszkalny o powierzchni od 14 do 20 m².

§ 8. 1. Funkcjonariuszowi może być przyznany lokal mieszkalny o powierzchni mieszkalnej mniejszej od przysługującej zgodnie z normą, jeżeli wyrazi na to zgodę albo wystąpi z wnioskiem o przyznanie takiego lokalu. Przyznanie lokalu mieszkalnego o powierzchni mieszkalnej mniejszej od przysługującej zgodnie z normą nie pozbawia funkcjonariusza prawa do uzyskania lokalu o powierzchni mieszkalnej odpowiadającej przysługującej normie.

2. W przypadku gdy brak jest możliwości przyznania lokalu mieszkalnego o powierzchni mieszkalnej zgodnie z przysługującą normą, funkcjonariuszowi, za jego zgodą, może być przyznany lokal mieszkalny o powierzchni mieszkalnej większej niż przysługująca zgodnie z normą.

§ 9. Kolejność przyznawania lokali mieszkalnych funkcjonariuszom ustala się, biorąc pod uwagę ich sytuację rodzinną, okres oczekiwania na przyznanie lokalu mieszkalnego oraz okres służby.

§ 10. 1. Warunkiem przyznania lokalu mieszkalnego albo tymczasowej kwatery jest zawarcie umowy między funkcjonariuszem a kierownikiem jednostki organizacyjnej określającej zasady korzystania odpowiednio z przyznanego lokalu mieszkalnego albo tymczasowej kwatery.

2. Ustalony w umowie, o której mowa w ust. 1, czynsz za najem lokalu mieszkalnego oraz opłaty niezależne od właściciela w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1610, z 2017 r. poz. 1442 i 1529 oraz z 2018 r. poz. 374) opłaca funkcjonariusz.

3. Ustalony w umowie czynsz za najem lokalu mieszkalnego opłacany przez funkcjonariusza nie może przekroczyć wartości odtworzeniowej lokalu, którą oblicza się zgodnie z art. 9 ust. 8 ustawy, o której mowa w ust. 2.

4. Koszty zakwaterowania w tymczasowej kwaterze ponosi jednostka organizacyjna Krajowej Administracji Skarbowej, do której funkcjonariusz został przeniesiony.

§ 11. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu na stałe do pełnienia służby w innej miejscowości przysługują:

- 1) zwrot kosztów podróży jego i członków rodziny;
- 2) diety dla niego i członków rodziny;
- 3) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

2. Koszty i diety, o których mowa w ust. 1, zwraca jednostka organizacyjna Krajowej Administracji Skarbowej, do której funkcjonariusz został przeniesiony.

3. Funkcjonariuszowi posiadającemu w dniu przeniesienia członków rodziny, przeniesionemu na stałe do pełnienia służby w innej miejscowości, któremu nie zapewniono lokalu mieszkalnego, a jedynie tymczasową kwaterę do zamieszkania bez członków rodziny albo równoważnik pieniężny za brak lokalu mieszkalnego lub tymczasowej kwatery, zwany dalej „równoważnikiem pieniężnym”, w wysokości określonej dla funkcjonariuszy przenoszonych się bez członków rodziny, dodatkowo przysługuje:

- 1) ekwiwalent z tytułu zwiększonych kosztów utrzymania, za każdy dzień przeniesienia, w wysokości 95% stawki diety, określonej w przepisach dotyczących należności przysługujących funkcjonariuszom z tytułu podróży służbowych odbywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) zwrot kosztów przejazdu, raz w miesiącu, do miejsca stałego zamieszkania i z powrotem, w celu odwiedzenia członków rodziny, środkami komunikacji publicznej, wykonywanymi przez przewoźników kolejowych w klasie drugiej pociągu albo autobusowych, jeżeli brak jest połączenia kolejowego.

4. Ekwiwalent z tytułu zwiększonych kosztów utrzymania nie przysługuje za czas:

- 1) nieusprawiedliwionej nieobecności w służbie;
- 2) pobytu w szpitalu;
- 3) zwolnień od pełnienia służby bez prawa do uposażenia;
- 4) urlopu wypoczynkowego, dodatkowego urlopu wypoczynkowego, urlopu zdrowotnego, wychowawczego lub bezpłatnego;
- 5) podróży służbowej, z której tytułu funkcjonariusz otrzymał diety w pełnej wysokości;
- 6) pobytu u członków rodziny w miejscu stałego zamieszkania – w ramach odwiedzin, o których mowa w ust. 3 pkt 2;
- 7) nieobecności funkcjonariusza w służbie spowodowanej:
 - a) chorobą, trwającą dłużej niż 14 dni lub
 - b) sprawowaniem opieki nad członkiem rodziny – w rozumieniu przepisów o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa;
- 8) nieobecności funkcjonariusza w służbie za okres ustalony przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 108, 4, 138, 305 i 357) jako okres urlopu macierzyńskiego, urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego lub urlopu ojcowskiego;
- 9) tymczasowego aresztowania;
- 10) zawieszenia w pełnieniu obowiązków służbowych i zwolnienia od pełnienia innych obowiązków służbowych;
- 11) zwolnienia od pełnienia służby w przypadku, o którym mowa w art. 183 ust. 2 ustawy.

5. Świadczenia, o których mowa w ust. 3, nie są przyznawane:

- 1) funkcjonariuszowi przeniesionemu do pełnienia służby w innej miejscowości, który przeniósł się przynajmniej z jednym członkiem rodziny;
- 2) funkcjonariuszowi, któremu nie został przyznany równoważnik pieniężny, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 169 ust. 3 ustawy, w wyniku:
 - a) utraty lub zrzeczenia się przez funkcjonariusza prawa do zajmowanego dotychczas lokalu mieszkalnego albo tymczasowej kwatery,
 - b) bezzasadnego odmówienia przez funkcjonariusza przyjęcia lokalu mieszkalnego, który odpowiadał normom, albo tymczasowej kwatery, jeżeli lokal mieszkalny albo tymczasowa kwatera znajdowały się w należyтым stanie technicznym i sanitarnym,
 - c) nieobecności w służbie trwającej nieprzerwanie powyżej 30 dni kalendarzowych i nieponoszenia przez funkcjonariusza, w czasie tej nieobecności, kosztów związanych z zakwaterowaniem w miejscowości pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej.

§ 12. 1. Zwrot kosztów podróży funkcjonariusza i członków rodziny następuje na podstawie przedstawionego biletu na podróż środkiem transportu komunikacji publicznej lub pisemnego oświadczenia funkcjonariusza o wykorzystaniu w podróży samochodu prywatnego.

2. W przypadku wykorzystania przez funkcjonariusza w podróży samochodu prywatnego zwrot kosztów podróży następuje na podstawie przepisów określających warunki ustalania oraz sposób dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy.

§ 13. 1. Diety przysługują za czas przejazdu i za pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu zamieszkania.

2. Ustalenie wysokości i wypłata diet dla funkcjonariusza następuje zgodnie z przepisami dotyczącymi należności przysługujących funkcjonariuszom z tytułu podróży służbowych odbywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Diety dla członków rodziny wynoszą 75% diety przysługującej funkcjonariuszowi.

§ 14. 1. Zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego obejmuje koszty transportu, opakowania oraz prac załadunkowych i wyładunkowych.

2. Zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego następuje na podstawie przedstawionych rachunków lub biletów bagażowych.

§ 15. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu czasowo do pełnienia służby w innej miejscowości przysługują:

- 1) jednorazowy zwrot kosztów podróży funkcjonariusza do miejsca pełnienia służby;
- 2) jednorazowy zwrot kosztów podróży funkcjonariusza powracającego po upływie okresu czasowego przeniesienia do jednostki organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej, w której funkcjonariusz pełnił służbę przed przeniesieniem;
- 3) diety, o których mowa w § 13 ust. 1.

2. Funkcjonariuszowi przeniesionemu czasowo do pełnienia służby w innej miejscowości, który w dniu przeniesienia posiada członków rodziny, przysługują ponadto świadczenia, o których mowa w § 11 ust. 3.

3. Koszty i diety, o których mowa w:

- 1) ust. 1 pkt 1 i 3 – zwraca jednostka organizacyjna Krajowej Administracji Skarbowej, do której funkcjonariusz został przeniesiony;
- 2) ust. 1 pkt 2 – zwraca jednostka organizacyjna Krajowej Administracji Skarbowej, w której funkcjonariusz pełnił służbę przed przeniesieniem.

4. Przepisy § 11 ust. 4 i 5, § 12 i § 13 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 16. 1. Świadczenia przyznane funkcjonariuszowi przed dniem wejścia w życie rozporządzenia uznaje się za przyznane zgodnie z rozporządzeniem.

2. Umowę między funkcjonariuszem a kierownikiem jednostki organizacyjnej określającą zasady korzystania odpowiednio z przyznanego lokalu mieszkalnego albo tymczasowej kwatery zawartą zgodnie z przepisami dotychczasowymi uznaje się za zawartą zgodnie z rozporządzeniem.

3. Oświadczenia mieszkaniowe złożone zgodnie z przepisami dotychczasowymi uznaje się za oświadczenia, o których mowa w § 5.

§ 17. Funkcjonariuszowi przebywającemu w dniu wejścia w życie rozporządzenia na urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie rodzicielskim albo urlopie ojcowskim, któremu przed dniem wejścia w życie rozporządzenia został przyznany ekwiwalent z tytułu zwiększonych kosztów utrzymania, ekwiwalent ten przysługuje przez okres przebywania na tym urlopie oraz po zakończeniu urlopu na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopu rodzicielskiego albo urlopu ojcowskiego, jeżeli nadal spełnia warunki, o których mowa w § 11 ust. 3.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 2018 r.³⁾

Minister Finansów: *T. Czerwińska*

³⁾ Zakres spraw regulowany niniejszym rozporządzeniem był poprzednio uregulowany rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 27 października 2010 r. w sprawie świadczeń związanych z przeniesieniem funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej do pełnienia służby w innej miejscowości (Dz. U. poz. 1338 oraz z 2017 r. poz. 965), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 256 pkt 3 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 379, 1537, 1926 i 2409).